DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI. ZATURDAG den 23sten SEPTEMBER 1843. N. 38.

A°. 1843. N°. 1.

PUBLICATIE.

Waarby de bepalingen ter betere verzekering van den inhoud der Schepelmaat, by het uitmeten van groote granen, gemaakt by publicatie dd. 3 December 1842 No. 11, herzien en nader vastgesteld worden.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat de bepalingen ter betere verzekering van den inhoud der Schepelmaat, by het uitmeten van groote granen (Publicatie dd. 3 December 1842 No. 11) eene herziening vereisschen, ten einde de koopers van groote maïs, tegen de nog steeds bestaande verkeerde practyken, by de toemeting van dat graan en het ontvangen van den inhoud eens schepels, by de publicatie van den Gouverneur dezer kolonie dd. 9 Juny 1827, op 24 kannen *ruim* bepaald, te verzekeren.

Zoo is het: dat wy den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden eñ verstaan, ter vervanging der bepalingen, gemaakt by Publicatie van dit Bestuur dd. 3 December 1842 No. 11, nader te bepalen, gelyk wy bepalen by deze.

Art. 1.

De afmetingen van de schepel—de halve schepel—en vierde [illegible] Gouverneur dezer kolonie dd. 9 Juny 1827, zullen, wat de breedte en lengte betreft, geene verandering ondergaan, doch zal alleen de diepte met 5 nederlandsche strepen worden vermeerderd, weshalve de afmetingen zyn zullen als volgt:

Van de Schepelmaat: Veertig nederlandsche duimen lang en breed en twintig gelyke duimen diep; gevende eenen inhoud van twee en dertig duizend kubieke nederlandsche duimen.

Van de halve Schepelmaat: Twee en dertig nederlandsche duimen lang; vyf en twintig gelyke duimen breed en twintig gelyke duimen diep, opleverende eenen inhoud van zestien duizend kubieke nederlandsche duimen.

Van de vierde Schepelmaat: Twintig nederlandsche duimen lang, breed en diep, daarstellende eenen inhoud van acht duizend nederlandsche kubieke duimen.

Zullende de kannenmaat, geene verandering in afmeting ondergaan.

Art. 2.

De by art. 1 genoemde schepel, halve schepel en vierde Schepelmaat, zullen moeten voorzien zyn van eenen yzeren band, aangebragt buiten tegen de vier zyden, zoodanig dat de bovenste rand van dien yzeren band, gelyk kome met den bovenrand om de opene oppervlakte der bedoelde maten.

Art. 3.

Tot het afstryken van [illegible] met droogе waren gevulde schepel, halve schepel of [illegible] Schepelmaat, zal by de toemeting aan de koopers, moeten [illegible] gebesigd, eenen regten cylindervormigen stok, anders [illegible] eene regte rol, van ten minste vyf nederlandsche duimen [illegible] en welke, over de opene oppervlakte der bedoelde [illegible], halve schepel of vierde Schepelmaat gelegd, buiten [illegible] tegen elkander overstaande zyden ten minste een nederl[illegible] palm, by de toemeting zal moeten uitsteken.

Art. 4.

De by het voorgaande artikel nader bepaalde standaard voor de schepel, de halve schepel en vierde Schepelmaat, als mede de bepaling van de rol [illegible] het afstryken derzelve, by de toemeting van droogе waren in deze kolonie, zal worden aangenomen en gevolgd van en met den eersten October dezes jaars, zoo dat van dien datum af aan, voor droogе waren, geen andere dan de hierby vastgestelde, binnen deze kolonie zal mogen gebezigd worden, onder gelyk strafbepaling tegen de overtreders, als by de aangehaalde Publicatie van 9 Juny 1827 is aangewezen.

[illegible] derde Jaar van Z. M. Regering.

C. L. VAN UYTRECHT.
Ter ordonnantie van den Gezaghebber ad-interim,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden dd. 11 September 1843 No. 273, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 12 daaropvolgende.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

AMSTERDAM, 10 *July*. In eene der jongste zittingen van den Rynschen provincialen Landdag, te Dusseldorf vergaderd, heeft een der afgevaardigden, verslag uitbrengende over de zoogenaamde vordering van eenige Kleefsche steden ten laste der Staten-Generaal van de Vereenigde Nederlanden, en afkomstig uit de 16de eeuw, onder anderen het volgende gezegd: "Het is aan uwe commissie ten klaarsten gebleken, dat van de zyde der steden Emmerik, Rees, Wezel, Büderich en Orsoy eene vordering tot schadevergoeding wegens troepen-inkwartieringen en voorgeschoten gelden ten laste der Staten Generaal der Vereenigde Nederlanden uit de 16de eeuw bestaat, en welke ten jare 1672 op een aanzienlyk kapitaal-bedrag van fl. 1,101,083. 10. 6. Holl. Ct., zonder berekening van interest, is vastgesteld. In der tyd hadden de overheden deze vordering ondersteund, doch sedert 1797 was niets meer aan de zaak gedaan."—De Commissie stelde voor, det "Z. M. ten behoeve van H. Dess. belanghebbende onderdanen, zou verzocht worden, deze vorderingen ten krachtigste te willen doen gelden," welk voorstel door de vergadering is aangenomen.

De hongaarsche Rykssdag heeft zich, volgens berigt uit Presburg van den 17 Juny, in de laatste dagen voornamelyk bezig gehouden met de kerkelyke aangelegenheden, en na onstuimige beraadslagingen, eindelyk by meerderheid van stemmen onder anderen besloten: dat de by het sluiten van gemengde huwelyken door de katholyke kerk gevorderde verklaringen omtrent de opvoeding der kinderen, geene wettige kracht hebben,—dat om van het katholyke tot een ander kerkgenootschap te kunnen overgaan, voortaan niet meer gevorderd zal worden, dat men vooraf door eenen katholyken geestelyke onderwezen zy, maar dat elk, zonder verhindering en naar verkiezing zich aan een door den Staat toegelatene kerkgenootschappen mag aansluiten;—dat, na eene geregtelyke scheiding van tafel en bed, de niet katholyke echtgenoot tot een nieuw huwelyk mag overgaan; dat in Hongarye, met inbegrip van Croatie, volkomene vryheid in godsdienstige aangelegenheden ingevoerd zal worden.

PARYS. De gemeenschap tusschen Frankryk en Engeland is gemakkelyker gemaakt. De spoorweg van Dover is tot aan Folkstone voltooid. De directeuren van dien weg zyn ten 6 ure des ochtends met een talryk gezelschap tot het doen van eenen proeftogt uit Londen vertrokken; ten 8 ure 40 minuten waren zy te Folkstone: zy hadden alzoo 82 Engelsche mylen in 2 uren 40 minuten afgelegd; na het in oogenschouw nemen der werken te Folkstone begaven zy zich 20 minuten over 9 ure aan boord van de stoomboot Waterwitch; ten half een ure, dus na eene overvaart van 3 uren 10 minuten, stapten zy te Boulogne aan wal; hier was een feestmaal gereed van 100 couverts; de directeuren bleven met hunne vrienden onder het instellen van vaderland en nyverheidlievende dronken (Lodewyks Filips en Victoria werden niet vergeten) tot 10 minuten voor 3 ure aan tafel; ten 6 ure 25 minuten landde men weder te Folkstone en een kwartier over 9 ure was men weder te Londen. De reis van Londen naar Boulogne werd, ongerekend het oponthoud te Folkstone, in 5 uren 50 minuten volbragt; 15 uren waren voldoende om een gezelschap van 100 personen van Londen naar Boulogne en, na eenen maaltyd, die twee uren duurde, van Boulogne naar Londen terug te brengen.

Onder het opschrift: *Een wenk voor Dames*, berigt een dagblad van New-York het volgende: Telkens, wanneer een schip in de haven van Jowa komt, en jonge meisjes en vrouwen aan boord heeft, verzamelt zich de geheele ongehuwde mannen-wereld van Jowa aan de landingsplaats en roept: "hebt gy ook een man noodig, lieve Miss? hebt gy ook een' man noodig?"

A°. 1843. N°. 2.

PUBLICATIE.

Waarby wordt in werking gebragt de publicatie van het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen dd. 21/22 Augustus 1843 (Gouvernements-blad No. 7).

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER ad-interim van de kolonie Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Nademaal van het Gouvernement Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, by dit Bestuur is ontvangen, om op de gebruikelyke wyze in werking te worden gebragt, eene publicatie van den 21/22 Augustus 1843 (Gouvernements blad No. 7.)

Zoo is het dat wy hebben goedgevonden en verstaan.

1. aan de voorzeide publicatie binnen deze kolonie publiciteit te geven, gelyk geschiedt by deze, luidende dezelve als volgt:

A°. 1843. N°. 7.

Gouvernements-blad.

PUBLICATIE,

Houdende nadere voorzieningen omtrent het manumitteren van slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In aanmerking nemende, dat het wenschelyk is voorgekomen, om eenige veranderingen daar te stellen in de bestaande bepalingen ten aanzien van het manumitteren van slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen;

Den Koloniaen [illegible] ver betreft de Kolonie *Suriname*;

Heeft goedgevonden en verstaan, krachtens de daartoe verleende autorisatie by Koninklyk Besluit van den 5 Mei ll. No 92, met alteratie in zoo ver van de Publicatien van den 23sten December 1828 (Gouvernements-Blad No. 29) en van den 23sten en 27sten Maart 1832 (Gouvernements-Bladen No. 2 en 3,) te bepalen, zoo als bepaald wordt by deze:

Art. 1.

De verzoeken tot het verleenen van manumissie-brieven aan slaven, zullen voortaan niet worden ingewilligd, dan nadat door of van wege den eigenaar van den te manumitteren slaaf, tot het einde, vermeld by art. 15 van het reglement op de manumissie der slaven in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen (Gouvernements Blad van 1832 No. 2), zal zyn gesteld een personeele borgtogt, ten genoege van het Gouvernement, of eene reëele cautie, waarvan het bedrag wordt bepaald als volgt:

a. Voor slavenkinderen beneden de *twaalf* jaren, op *f* 300 per hoofd.

b. Voor slaven tusschen *twaalf* en *veertig* jaren oud, voor zoo ver zy in staat zyn in hun eigen onderhoud te voorzien, op *f* 200 per hoofd;—en

c. Voor slaven boven de *veertig* jaren, of de zoodanigen, die door ziekte of ligchaamsgebreken niet in staat zyn om in hun eigen onderhoud te voorzien op *f* 400 per hoofd.

Art. 2.

De in het vorig artikel vermelde personeele borgtogten en reëele cautien zullen door de belanghebbenden kunnen worden afgekocht door de storting in eens in de Koloniale kas, ten voordeele van het Gouvernement, van de volgende sommen, als:

Voor elken slaaf bedoeld by § *a* van het voorgaand artikel, *f* 75;

Voor elken slaaf, bedoeld by § *b*, van het aangehaald artikel, *f* 50;—en

Voor elken slaaf, vermeld by § *c* van dat artikel, *f* 100.

Art. 3.

De bedoelde afkoop zal ook toegestaan worden aan diegenen, welke zich vóór de uitvaardiging der tegenwoordige Publicatie, als borgen voor gemanumitteerde slaven hebben verbonden, of daartoe eene reëele cautie in 's lands kas hebben gedeponeerd, voor zoo ver niet reeds de gestelde borgtogt mogt zyn opgevorderd of de gestorte cautie verbeurd, ten gevolge van het bepaalde by art. 30 van het hierboven aangehaald reglement; zullende de bedoelde personele borgtogten en reëele cautien in dat geval worden vernietigd of gerestitueerd, nadat het voor den afkoop verschuldigd bedrag en de tot op de dagteekening van den afkoop, door den gemanumitteerden verschuldigde belastingen, in de Koloniale kas zullen zyn overgebragt.

Art. 4.

Het maximum der kosten, vallende op het manumitteren van slaven wordt voor den vervolge vastgesteld als volgt:

Voor een manumissie-brief voor een persoon, *f* 16.

Voor een manumissie-brief van eene slavin met een of meer kinderen, *f* 25.

Voor advertentiekosten, *f* 15.

Art. 5.

In byzondere gevallen, ter beoordeeling van den Gouverneur Generaal of van de Gezaghebbers der overige Kolonien, zal zoowel van het stellen van borgtogt voor het manumitteren van slaven, als van de daarop vallende kosten, geheel of gedeeltelyk, vrystelling kunnen worden verleend.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelyke wyze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd te *Paramaribo*, den 21sten Augustus 1843.

B. J. ELIAS.

Ter Ordonnantie van den Gouverneur Generaal,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd den 22sten Augustus 1843.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

2. tot regeling van hetgene by artikel 4 ten aanzien van het maximum der kosten, vallende op het manumitteren van slaven is bepaald, op te heffen, gelyk geschiedt by deze, het zegelregt voor alle tot de manumissie van slaven betrekkelyke documenten, van en met het aanzoek tot manumissie, tot en met de uitreiking van den vrybrief, als mede van de leges van *f* 2 50 ten behoeve van de koloniale kas voor elken uit te reiken vrybrief vastgesteld; zullende, dienvolgens de bedoelde bedragen van *f* 16 voor den manumissie brief van een persoon en van *f* 25 voor dien van eene slavin met een of meer kinderen, benevens de advertentie kosten van *f* 15, by het indienen van het verzoek tot manumissie, ter Koloniale Secretary worden afgedragen, ten einde daaruit het kostende der vereischte documenten te voldoen, daar waar zulks behoort.

3. te bepalen dat de voorstaande verordeningen zullen in werking komen dadelyk na de afkondiging dezer.

Aldus gearresteerd op Curaçao den 21 September 1843, het derde Jaar van Z. M. Regering.

C. L. VAN UYTRECHT.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber ad-interim,

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden dd. 21 September 1843 No. 282, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad ten zelven dage.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 September 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 30 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde meer of min *Vyf honderd Schepels mais*, (gaaf en droog), leverbaar aan 's Lands Magazyn alhier of te Bonaire, zoo kunnen de genen, die daartoe gading hebben, zich by beslotene biljetten van inschryving vervoegen ter Administratie van Financien op Maandag, den 25 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 22 September 1843.

De Administrateur van Financien,

J. PH. BOSCH.

Curaçao den 23 September 1843.

OP laatstleden Dingsdag, den 19 dezer, des namiddags te een ure, heeft het de Voorzienigheid behaagd, na eene plotselinge en kortstondige ziekte van slechts acht dagen, uit ons midden wegterukken en in den schoot der eeuwigheid optenemen den WelEerwaarden Heer LAMBERTUS VAN ROOSMALEN, in leven R. K. Geestelyke en Rector in het gesticht van onderwys en opvoeding voor meisjes op dit eiland; ieder, die met den overledenen bekend was en zyne goede hoedanigheden kende, zal gewis ons zyn dood helpen betreuren, en met regt zullen wy steeds met bedroefde harten dien onvergetelyken man in aandenking houden, ook om dat door dit vroegtydig overlyden aan het toekomstig welzyn van ons nakroost een zwaar verlies is toegebragt. Zyne asch ruste in vrede.

De leden van de R. K. Gemeente te Curaçao,

Namens dezelven,

A. MADURO.

OVERLEDEN verleden Woensdag, den 20 dezer, in den ouderdom van 36 jaren, Mevrouw RACHEL PENSO, echtgenoote van den Heer ELIAS CURIEL.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1843.

E. K. Vrydag den 1 te 0 u. 50 m. 's nachts.
V. M. Vrydag den 8 te 2 u. 25 m. 's namiddags.
L. K. Zaturdag den 16 te 6 u. 50 m. 's namiddags.
N. M. Zaturdag den 23 te 6 u. 20 m. 's namiddags.
E. K. Zaturdag den 30 te 9 u. 38 m. 's morgens.

Vertrokken verleden Maandag, den 18 dezer, Z. M. Brik VENUS, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. A. JÖHR, naar Suriname.

In den loop der week zyn alhier over La Guayra brieven van Amsterdam ontvangen tot de dagteekening van den 11 Augustus. Volgens deze brieven was de MARIA & JACOBA op den 9 Augustus uit Texel gezeild, met bestemming naar deze haven over La Guayra en Puerto Cabello.

Over Bonaire zyn alhier tydingen van St. Thomas ontvangen, vermeldende, dat de Stoompakket aldaar op den 13 dezer was aangekomen en de tyding had medegebragt, dat er te Kingston, Jamaica een zware brand gewoed had, op den 7 dezer maand, waarby omtrent zeven honderd huizen in den assche gelegd zyn. De door dezen brand veroorzaakte schade wordt op vier millioenen ponden sterling begroot.

In de *Pictorial Times*, eene londensche Courant van den 12 Augustus jl. vinden wy het volgende berigt uit Spanje:—

Eene Madridsche Courant van den 2 Augustus bevat een Circulair van den Minister van binnenlandsche zaken, waarby gelast wordt, dat in iedere provintie slechts één opperjunta mag bestaan, wordende de anderen ontbonden. De instand geblevene juntas zullen handelen als auxiliaires van het Bestuur en hare pligten bestaan "in het opsporen van hulpbronnen voor de schatkist en in het uitoefenen der functien van de provintiale deputatien, waar deze mogten ontbreken."

Dit Circulair van den Minister had tengevolge, dat de junta van Galicien een hevig protest uitgevaardigd en naar Madrid gezonden heeft tegen het provisionele gouvernement, wegens de ontneming van het gezag der provinciale juntas. Dit document heeft het gouvernement dermate verontrust, dat Generaal Serrano onverwyld orders had ontvangen om met 20 battaljons infanterie en vier battaljons artillerie tegen die provintie optetrekken. Van deze krygsmagt waren op den 2 Augustus reeds drie battaljons uit Madrid vertrokken.

De Markiezin Santa Cruz is benoemd tot gouvernante van de koningin,

De *Constitucional* van Barcelona van den 3 Augustus vermeldt, dat de provintie van Lerida twee commissarissen voor de centrale junta had benoemd.

Toen Narvaez en Concha uit Frankryk naar Spanje vertrokken, werden zy voorzien met crediet brieven aan onderscheidene bankiers van Valencia, Barcelona en Madrid voor het bedrag van 240,000 ponden sterling. De genen, wier namen op deze brieven staan, zyn: de Heeren Rotchild en de Heeren Ardouin, beide van Parys.

VERTREK VAN DEN REGENT ESPARTERO UIT SPANJE. Het was op den nacht van den 27 July, dat het beleg van Seville opgebroken werd. Het beleg had 21 dagen geduurd, en het bombardement tien dagen, in welken tyd 1200 bommen in de stad geworpen werden. De Regent verliet de ommestreken van Seville op den morgen van den 26, geëscorteerd door 300 á 400 man ruitery. Intusschen bleef men de stad beschieten tot op den avond van den 27. Op den morgen van den 28 trok eene sterke kolonne uit de stad om de belegeraars, die den weg naar Cadix hadden genomen, te achtervolgen; en voor dat deze kolonne half weg was, tusschen Seville en Utrera, haalde zy in een korps van omtrent 1500 man voetvolk, hetwelk zich by haar voegde. Generaal Concha, aan het hoofd van 400 man ruitery, trok regelregt op Cadix aan, met oogmerk om den Regent den pas aftesnyden; doch aan de brug van Suazo, welke het eiland Leon met het vasteland verbindt, werd hy teruggehouden door het vuur der troepen van Espartero, die aldaar gesteld waren om deszelfs aftogt te dekken. Concha was dus genoodzaakt om op zynen weg terug te keeren en langs de Puerto de Santa Maria optetrekken. Digt by Puerto Real ontmoette hy het gevolg van den Regent, en terwyl hy bezig was met dezen te schermutselen, scheepte zich de Regent in met zynen Minister van Oorlog, (de Generaal Nogueras) zynen Minister van binnenlandsche zaken, (Gomez de la Serna) Linage en een aantal andere officieren aan de Puerto de Santa Maria. De boot, waarin zy zich scheepten, bereikte weldra het ruime sap en stelde zich onder de bescherming des geschuts van het britsche linieschip de *Malabar*, wiens bevelhebber hem aan boord niet wilde nemen, voor dat hy daartoe van den Engelschen Consul te Cadix last had ontvangen. Welhaast ontving hy de order van den Consul, en de vlugtelingen gingen aan boord van de *Malabar*, dat hen naar Lissabon overbragt.

La Presse, eene parysche Courant, in dienst van de ex-koningin regentes, beschuldigt den Regent van wyfeling en besluiteloosheid. Aan boord van de *Malabar* gekomen zynde, wist de Regent niet waartoe te besluiten. Zyne volgelingen raadden hem aan naar Cadix te gaan. Dit denkbeeld behaagde hem. Intusschen dat men hierover raadpleegde, werden er het luiden van klokken en saluutschoten gehoord.— Men dacht, dat men te Cadix de aankomst van den Regent had vernomen, en dat die vreugde bedryven hem betroffen; ja wel, toen het bevel gegeven was om naar Cadix te vertrekken, ontving men het berigt, dat het luiden der klokken en de saluut schoten gedaan waren om den val van den Regent en de installatie van de insurrectionele junta te vieren. De Regent gaf toen order naar Lissabon te vertrekken, en te 11 ure des voordenmiddags ging het schip onder zeil.

De berigten uit Ierland leveren niets byzonders op. De gewone wekelyksche vergadering van de *Repeal association* te Dublin liep den 8 Augustus, als naar gewoonte, rustig af. De Heer O'Connel gaf in die vergadering te kennen, dat de vergadering, gehouden op den vorigen dag te Baltinglass, bygewoond was door 100,000 personen, allen tusschen den ouderdom van 18 á 50 jaren. Hy zeide, dat die vergadering een treffend schouwspel was van vreedzaam gedrag; maar wee den gene, die de personen, welke aldaar vergaderd waren, mogt willen aanvallen.

In de jongste vergadering te Dublin verlangde een Heer, die naast den Heer O'Connell zat, aan hem te worden voorgesteld; hy sprak zeker Mr. Steele daarover aan en verzocht dezen zyn kaartje overte reiken; doch toen de Heer O'Connell vernam, dat het de Heer Gordon Bernet van Nieuw York was, zeide hy: "Hy is een persoon met wien ik niets te doen wil hebben; hy is de uitgever van de *New York Herald*, een der slechtste Couranten, welke ooit is uitgegeven geworden, en ik zal niets met hem te zeggen hebben." De Heer Bernet was niet op zulk een antwoord verdacht en verwyderde zich onverwyld.

Verdere berigten van Spanje uit de Liberal *van Caracas.*

Op den 23 en 24 July trokken de troepen van Narvaez en Azpiróz binnen Madrid en defileerden vóór Hare Majesteit.

By koninklyke besluiten van den 23 en 24 July werd het Ministerie van Lopez hersteld, Narvaez benoemd tot Generaal Stedehouder en Kapitein Generaal van Madrid en Generaal en Chef over de troepen der hoofdstad; Prim, Graaf van Reus en Gouverneur van Madrid; Quinto, Gefe Politico; de Hertog van Baylen, Kommandant der Hellebardiers; Aspiróz, Generaal Stedehouder en Generaal en Chef van het eerste korps van operatie; en Cortinas, Inspecteur Generaal van de nationale gardes.

Het Ministerie van Lopez bestaat als volgt:—Lopez, Minister van Justitie; Caballero, Minister van binnenlandsche zaken; Ayllon, Minister van financien; en Serrano, Minister van Oorlog. Men zegt, dat het Ministerie de functien van Regent uitoefent.

Deze benoemingen toonen aan, dat al de partyen der coalitie deel zullen hebben in de behaalde overwinning. Narvaez en Aspiróz behooren tot de party der moderados; Cortina en Quintana tot die der progresistas; Prim tot de radicalen; en de Maarschalk Castañas, Hertog van Baylen, hoog personage by de oude regering en van den ouderdom van 85 jaren, verschynt in deze benoeming, misschien om gezag te geven aan het nieuwe Bestuur.

Naar men meldt, bedroeg de nationale schuld van Rusland by den aanvang van dit jaar 290,434,455 zilveren roebels, en het in omloop zynde papieren-geld 595,776,310 roebels.—Het aantal personen in Rusland, die kunnen lezen en schryven, is, volgens de jongste by de regering ingekomene opgaven ruim 4 millioenen; dat is omstreeks een twaalfde deel der bevolking.

De Heer v. Demidoff heeft aan de Parysche akademie een verslag ingezonden betrekkelyk de uitgraving van goudzand in het Russische ryk. Alleen de goudzandbeddingen in Siberië hadden in het jaar 1842 eene waarde van acht millioen guldens opgeleverd. Merkwaardig was het vinden van eenen goudklomp, zoo als misschien nog nimmer is aangetroffen, dezelve had eene waarde van tusschen de zestig en zeventig duizend guldens.

Mlle. Lenormand, de vermaarde kaartlegster, is den 26sten Juny jl. in den ouderdom van 72 jaren overleden; zy laat ongeveer 500,000 fis. na, en heeft geen anderen erfgenaam dan eenen neef, die op dit oogenblik in dienst is.

De geneeskunde heeft eenen harer grootste en vermaardste beoefenaars verloren. De geneesheer Samuel Hahneman, uitvinder der Homeopathie, is den 3 July, in den ouderdom van 88 jaren overleden.

Den 11den July jl., is te Greenleaf's Point by Washington begraven de Neger Cary, die gedurende eene lange reeks van jaren de getrouwe bediende van den grondlegger der Noord-Amerikaansche republiek is geweest. Cary was gedurende de onafhankelykheids-oorlogen en tot aan den dood van den Amerik. patriarch, steeds aan Washingtons zyde geweest. Die nederige veteraan der omwenteling, heeft den ouderdom van 114 jaren beleefd.

Onder de rariteiten, welke onlangs, als behoord hebbende aan wylen den hertog van Sussex, in het openbaar verkocht zyn geworden, bevonden zich een lederen handschoen van den pretendent, het roode lint der Bath-orde, gedragen door Nelson, eene rood marokynen muil van Paus Pius VI, de snuifdoos van Sir Walter Raleigh, het mes, waarmede Margeriet Nicholson Georg III heeft willen vermoorden; een schoen van Maria Stuart, de sporen van Olivier Cromwell en het gebedenboek van Koningin Elisabeth.

In het jongstl. jaar is meermalen sprake geweest, om het thans duizendjarig bestaan van Duitschland als onafhankelyk, zelfstandig staatsligchaam, (het werd gevestigd door het den 11den Augustus 843 te Verdun gesloten vredesverdrag, onder de Zonen van Lodewyk de Vrome) met een groot nationaal feest te vieren. Het schynt echter, dat daarvan niets worden zal, want de 11de Augustus stond voor de deur, en nog was van geenen kant een voorstel uitgebragt, om den wensch van het verledene jaar te verwezentlyken.

Parys. Een persoon, tot de expeditie der Marquizen eiland behoorende, deelt de volgende byzonderheden mede, dd. 27 Febr. jl.

Onze kolonisatie der Marquizen eilanden maakt zeer voorspoedige vorderingen, ten gevolge der wyze beschikkingen, welke de schout by nacht Dupetit Thouars heeft weten te nemen, om de toekomst dezer kolonie te verzekeren. Vooral op de noordwestelyke eilanden-groep heerscht daarby eene volmaakte orde en, van de zyde der inboorlingen, de meeste goede wil.

In die van het zuidwesten was eene bedroevende oneenigheid tusschen de inboorlingen en de onzen ontstaan. De kommandant Halley zich willende meester maken van den persoon des opperhoofd van eenen ons vyandigen volksstam, was onversaagd in eenen hollen weg doorgedrongen, alwaar hy, en de hem gevolgd zynde tweede kommandant, de Heer Ladebat, aan de spits hunner troepen doodgeschoten zyn, zonder dat men heeft kunnen ontdekken, van waar het schot is gekomen.

De kapitein van de 16de kompagnie, oordeelende, dat hy te veel volks zoude verliezen, indien hy het plan van aanval voortzette; hetwelk door de, ter zyner zyde neêrgevelde chefs was beraamd, is naar het kamp teruggetrokken, alwaar reeds des anderen daags de wilden, door den dood onzer opperhoofden, en vooral door het naar hen overloopen van eenigen onzer deserteurs, (Engelschen en Amerikanen) vermetel geworden zynde, het fort hebben komen aanvallen, aan welks voet zy, na den aanval op de vlugt slaande, 260 der hunnen gesneuveld hebben laten liggen.—Van onze zyde tellen wy slechts 2 dooden en 12 gekwetsten. Na deze nederlaag hebben de inboorlingen den vrede gevraagd, die hun alleen toegestaan is op de uitdrukkelyke voorwaarde, dat zy onmiddelyk de baai, beneden het fort Duquesne, geheel zoude ontruimen.

Engeland. De Ingenieur Brunel is eindelyk gelukkiglyk van den in zyne keel geraakte halven souverein verlost. Het ongeval was op den 3 April gebeurd; eerst den 18 dier maand raadpleegde hy Dr. Brodie, welke door proefnemingen zich overtuigde, dat het muntstuk in de luchtpyp geraakt was, dat het waarschynlyk op den bodem der regter longpyp lag, maar beweegbaar was, en wel zoodanig dat, wanneer de lyder het hoofd naar beneden hield, hy het stukje geld op de glottis of gorgelspleet voelde vallen. Men deed nu eenen toestel vervaardigen, waarin men den heer Brunel op zyn hoofd kon zetten; maar telken male ontstond er zulk eene geweldige vlaag van hoesten, dat men de proeve moest staken. Diensvolgens besloot men tot de tracheotomie, of het doen eener insnyding in de luchtpyp; deze werd den 27 verrigt; doch ook de poging, om het muntstuk met de forceps naar buiten te trekken mislukte, want het inbrengen van dit werktuig verwekte zoo geweldige eene prikkeling, dat men voor het leven des lyders bezorgd werd. Men beproefde dus weder hem op zyn hoofd te zetten, ten einde de zwaarte van het goud de natuur by het hoesten mogt behulpzaam zyn, en ziet, den 13 Mei gelukte dit middel volkomen. De opening in de luchtpyp verhoedde alle krampachtige aandoening der gorgel pleet, na twee of drie ligte hoestschuddingen voelde de lyder het stuk de regterzyde zyner borst verlaten en binnen weinig seconden viel het hem uit den mond, zonder eenige der vroegere hoest-aanvallen veroorzaakt te hebben. Gedurende de zes weken, dat de heer Brunel den halven Souverein in de luchtpyp gehad had, had dezelve volstrekt geene onsteking te weeg gebragt en hy daarvan geen ander ongemak ondervonden, dan nu en dan een gevoel van drukking in de borst en van tyd tot tyd eenig hoesten.

Maints, 2 *Mei.* Omstreeks het laatst der vorige week werd een jongman van Rüdesheim by Bingen in onze gevangenis gebragt, omdat hy zich schuldig had gemaakt aan zulk eene wreedaardige behandeling zyner moeder, dat men het verhaal als een verzinsel zoude beschouwen, wierd het niet bevestigd door lieden, die door hunne ambtsbetrekking naauwkeurig van het gebeurde moeten onderrigt wezen. De bedoelde jongman diende ten tyde, dat het achtste Duitsche legerkorps deszelfs krygsoefeningen hield, by het groothertogtlyk Hessische regiment ligte kavallerie; hy leerde op Marsch een meisje kennen, voor hetwelk hy liefde opvatte en waaraan hy trouwbelofte deed. Nadat hy aan zyne militaire verpligting had voldaan, keerde hy met een goed getuigschrift naar zyne woonplaats Rüdesheim by zyne moeder terug. Nu verzocht hy het bewuste meisje by hem te komen om daarmede in den echt te treden. De moeder, die gezegd wordt eene booze hardnekkige vrouw te zyn, wilde van de schoondochter niets weten; hevige twisten waren hiervan het gevolg, waarby de zoon zich ten laatste zoo ver vergat, dat hy de oude moeder aangreep en met het hoofd derwyze tegen een vuur hield, dat haar de haren verzengden, de ooren verkoolden en het gezigt door vele brandwonden onkenbaar werd. Met deze verschrikkelyke mishandeling niet voldaan, opende hy eene kist en wierp de oude vrouw met het hoofd vooruit in dezelve; daar de kist echter het ligchaam niet geheel konde bevatten, zoo perste hy hetzelve daarin en wierp het deksel toe; doch aangezien de kist te klein was en het deksel niet sloot, zoo wond hy touwen rondom dezelve, knoopten de einden stevig vast en verliet de woning. De dochter der mishandelde vrouw kwam vervolgens by toeval het huis binnen, hoorde de oude moeder kermen en verloste haar uit de kist. Niet lang daarna keerde de dader terug; men deed aangifte van het voorgevallene by de politie, de jongman werd gearresteerd en na een eerste verhoor herwaarts gebragt. Men meent te weten, dat de moeder na een lyden van negen dagen is bezweken.

Rome, 27 *Mei.* Voor het hof van appèl te Belogna heeft de volgende belangryke regtszaak gediend. In het eind van het jaar 1841 verdween de heer Antonio Gagnirao, een ryk koopman van Ferrara. Na eenigen tyd vond men zyn lyk in het bosch met alle teekenen van geworgd te zyn en met verschillende kwetsuren en kneuzingen, die aanduiden, dat hy zich by zyn sterven tegen een of meer personen, moest verdedigd hebben. Het vermoeden viel gelukkig terstond op de ware schuldigen, twee personen, die reeds vroeger in handen der Justitie geweest en door Gagnirao in zyne dienst gebruikt waren.—Foeiti en Reglucci bekenden terstond de misdaad, maar dat zy daartoe gehuurd waren en wel voor weinig geld. Het was door de eigene schoonzuster van Gagnirao mevrouw Birgando, weduwe van eenen ryken landeigenaar, eene vrouw niet minder merkwaardig door hare groote schoonheid, dan door hare talenten en geest.—Deze beschuldiging verkreeg eenige waarschynlykheid, naardien Gagnirao een testament gemaakt had, waarby hy de twee kinderen van de weduwe Birgando tot zyne universele erfgenamen had aangesteld, ingeval hy zonder nakomelingen kwam te sterven, en dat hy kort geleden het voornemen had opgevat, om eene zyner dienstmaagden te huwen.—Zy werd opgevat en met hare medepligtigen en beschuldigers voor het criminele Hof te Ferrara gebragt, alwaar de aanklagt door vier andere getuigen zoo versterkt werd, dat er by de regters geen twyfel overbleef. Zy werd met de beide moordenaars tot eene voorbeeldige doodstraf veroordeeld, met het byvoegsel, van voor de deur eener kerk met de strop om den hals boete te doen en eenigen tyd aan de kaak te staan. Er werd door de drie veroordeelden aan het Hof te Belogna geappelleerd. Men twyfelde niet aan de bekrachtiging van het vonnis, en hare advokaten rekenden zich gelukkig, indien zy de straf het naast aan den dood voor haar hadden kunnen verwerven. Dan wat gebeurt er? Vier getuigen hadden in de eerste instantie gedeponeerd, dat de weduwe Birgando haren schoonbroeder door Foeiti en Reglucci had doen vermoorden. Van deze vier stierven er twee hunnen natuurlyken dood weinige dagen vóór het begin der debatten te Bologna; de 3e. deed denzelfden morgen een val van zyn paard, die hem deed omkomen. De vierde een molenaar Carlizze, stelde zich voor het hof en herhaalde zyne vroegere verklaring. Daar de omstandigheden in dit geval byzonder zwaarwigtig waren, wekte de president hem ernstig op, om wel te bedenken, wat hy zeide. Carlizze hief daarop zyne handen ten hemel en zeide, dat, zoo hy geene waarheid gesproken had, de dood hem terstond treffen mogt! Op deze woorden viel hy ter aarde, door eene doodelyke beroerte getroffen. Men kan zich voorstellen, welk eenen indruk dit maakte; de zitting werd opgeheven en uitgesteld tot den volgenden morgen. In de zitting van dezen dag gaf het hof een arrest, hetwelk de weduwe niet schuldig verklaarde en de doodstraf over Foeti en Reglucci uitsprak. De fiskaal eischte echter, dat de gevangene vooreerst nog zes maanden zouden gesloten blyven, ten einde waargenomen te worden, en voor het geval, dat men nieuwe bewyzen tegen haar vinden mogt. Hare advokaten verzetteden zich tegen deze buitengewone bepaling, welke evenwel door het hof aangenomen is, daar deze maatregel in het belang der openbare orde was. Zy werd dien ten gevolge weder naar hare gevangenis terug gebragt.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.